

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 54. Mahometis II. Turcarum Imperatoris obitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

Sæcul. XV. quamvis eorum conatus successu
A.C. 1481. rerent. Præterea Matthias Hungaria
 Rex bis mille equites longa militia effe-
 ratos ad Ferdinandum Neapolis Regen-
 sicerum suum in Apuliam transmisit.
 Rex quoque Scotiæ, etiamsi injurian-
 ab Anglis acceptam ulturus ingentem
 comparasset exercitum, nihilominus a-
 deo Sedis Apostolicæ mandatis obse-
 quendi studium propriis etiam commo-
 dis suis præferebat, ut Cardinali, qui
 tum in Anglia Legatione fungebatur, ne
 ultra quicquam adversus Anglos move-
 ret, prohibenti nulla mora obtemperaret,
 licet Anglorum copiæ, nulla auctoritatib;
 Apostolicæ habita ratione, Scotiam infe-
 stare non cessassent.

§. LIV.

*Mahometis II. Turcarum Imperatori
 obitus.*

Nihilominus fervens Pontificis studium,
 ac quorundam Principum molimina
 parum profecissent, nisi Deus fidei sua
 caussam ipsus tuendam in se suscep-
 set, ac Mahometem II. juratum Christia-
 ni nominis hostem de medio sustulisse-
 set; quippe tempore toti Italïe auspica-
 tissimo hic Sultanus mortuus est apud
 Nicomediam die tertia Maji hoc anno
 millesimo quadringentesimo octogesimo
 primo,

primo, quo iterum Rhodum adoriri de Sæcul. XV.
A.C. 1481.
creverat, atque in procinctu erat, ut recentes copias Hydruntum mitteret; quamvis alii Scriptores referant, Mahometem, dum Ægyptum invadere parabat, in quodam vico unius diei itinere a Bythynia diffito die quarta Mensis, quem Turcæ primum Rabiae mensem appellant, Hegiræ Anno octingentesimo octogesimo sexto e vivis erectum fuisse. Eius mortis causa exstiterit, sive venenum a Medico Ægyptio ei propinatum, sive tumor, quo in una tibia affectus erat. Tum Annum ætatis agebat circiter quinquagesimum tertium, Regni sui trigesimum primum. Is tot victiarum gloriam non modo suæ debebat fortitudini, sed & potissimum prudentiæ, ac sagaci suæ in civilibus experientiæ. De innumeris ejus vitiis ac crudelitate jam in pluribus locis sparsim mentionem fecimus. Testatur Comminæus, Mahometem, Ludovicum XI. & Matthiam Hungariæ Regem merito numerandos esse inter præstantissimos Principes, qui centum abhinc annis summæ rerum præfuerint. His addidit idem Auctor, se vidisse testamenti tabulas, quibus Mahometes præceperat, ut quoddam tributum non ita pridem ejus subditis impositum abrogaretur. Ceterum ejusdem sepulchro inscribebantur omnium Princi-

*Vid. tom.
ann. 1451.
§ 64. & 65.
Comm. 1. 6.
6. 13.*

E 4 pum,

Sæcul. XV.
A.C. 1481. pum, quos debellabat, nec non Provin-
clarum, ac potissimum urbium a se ca-
ptarum nomina.

§. LV.

*Duo Filii Bajazetes & Zizimus Ma-
hometi superstites.*

Duos Mahometes reliquit filios, Baj-
zeten primogenitum, & Zizimu
natu minimum. Hic regnante Patre
suo Lycaoniæ, in Asia minore, ille ven-
Paphlagoniæ Præfecturam tenebat; qui
propter h̄i duo fratres mortuo eorum
Patre longius a Constantinopolitana urbe
Franz l. r. aberant; semper enim ab invicem seju-
« 33. *eti vivebant, & non nisi unica vice in*
toto vitæ suæ tempore mutui altoqui
opportunitate fruebantur; id studiose
Mahomete eorum Patre factum; is
nim verebatur, ne in Patris vitam am-
bo hi fratres mutuo amicitiæ foeder-
juncti insidias struerent, aut suborta in-
ter ipsos æmulatione dissidia suscite-
rent. Zizimus, quod nomen in Tur-
*cico idiomate *amorem* significat, magni*
ingenii acie, ac animi ingenuitate pre-
ditus erat, necnon ad heroica facinorū
natus videbatur: præterea non minus
armorum, quam literarum studio præcia-
rus, etiam linguarum ac præcipue Græ-
cæ atque Italicæ peritia excellebat.

Quin